

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології на тему:

ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНІ Й ТИПОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ
ДІАЛЕКТНИХ СИСТЕМ ТА ЇХНІ ОСОБЛИВОСТІ У ФОНЕТИЦІ,
ГРАМАТИЦІ Й ЛЕКСИЦІ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор19-19

факультету східної і слов'янської

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: Корейська мова і література

та переклад, західноєвропейська мова;

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури

(переклад включно),

перша – корейська

Мущерової Анастасії Вячеславівни

Науковий керівник:

Пророченко Н.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1.	
ЗАГАЛЬНЕ ПОНЯТТЯ ПРО ДІАЛЕКТИ ТА ДІАЛЕКТОЛОГІЮ. ІСТОРИЧНІ ВІДОМОСТІ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ НА ТЕРИТОРІЇ КОРЕЇ	6
1.1 Поняття діалекту та діалектології	6
1.2 Характерні риси корейських діалектів	7
1.3 Історичні та географічні передумови формування діалектів в Кореї	9
1.4 Відомості про корейську мову. Вивчення діалектології у Кореї	10
1.5 Класифікація діалектів на території Південної Кореї та їх характеристика	12
Висновки до Розділу 1.....	15
РОЗДІЛ 2.	
ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	17
2.1 Діалекти центрального регіону	17
2.2 Чолланський діалект	17
2.3 Чхунчхонський діалект	18
2.4 Кьонсанський діалект	21
2.5 Діалект острова Чеджу	22
Висновки до Розділу 2.....	24
ВИСНОВКИ.....	26
АНОТАЦІЯ	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	30

ВСТУП

Діалект є невід'ємною і важливою частиною життя, адже у ньому концентруються також певна духовність, історія, культура та традиції, самосвідомість нації.

Саме явище діалектів існує вже дуже давно. Тому, навіть не дивлячись на те, що вищезгаданий розділ мовознавства є доволі новим, це доволі закореніла наука, вивчення якої є актуальним та важливим.

У певній мірі, діалекти протиставляються офіційній мові певної держави. Адже, у випадку з офіційною мовою, вона має чітко визначені та прописані норми та вимоги, лексичні та граматичні, яких мовець повинен дотримуватися. Стосовно діалектів, то тут немає таких чітких норм. Адже мова та суспільство мають сильний та тісний зв'язок, вона постійно змінюється під впливом тих чи інших факторів, у яких перебувають її носії.

Говорячи про **актуальність** роботи то хотілося би відзначити широку популярність корейської мови серед українців, та і загалом у світі. Говорять нею у багатьох інших країнах, для прикладу, таких як: Корея, Японія, Сполучені Штати Америки, Україна та багато інших. Загальне число людей, що розмовляють корейською мовою перевищує 70 мільйонів осіб. Число людей, що мають бажання вивчати її росте з кожним днем. І саме цим зумовлена актуальність: адже вивчення діалектів не лише допоможе покращити володіння мовою, але й поглибить розуміння культурних особливостей самих корейців.

За **мету** тут поставлено: аналіз кожного з наведених діалектів корейської мови, опис їх лексичних, фонетичних та граматичних особливостей, а також їх аналіз та виділення унікальних особливостей діалектів, що відрізняють їх у порівнянні з іншими або ж є спільними.

Для досягнення вказаної мети перед нами стоять наступні **завдання**:

— Ознайомитися з поняттям діалектів та діалектології. Визначити роль діалектів у житті нації та важливість їх вивчення.

— Ознайомитися з історичними та географічними передумовами Півострова

Корея, що могли мати та мають вплив на подальший розвиток мови та діалектів на території Південної Кореї.

— Дослідити кожен діалект та його особливості з вказаною класифікації за трьома основними критеріями: граматичним, фонологічним та лексичним.

— Виділити ті особливості, які є унікальними та вирізняють той чи інший діалект з-поміж інших.

— Виділити ті особливості, що є спільними тільки для деякої групи діалектів з даної класифікації.

Об'єктом цього дослідження є діалекти, розташовані на території Республіки Корея.

Предметом дослідження у даній роботі є граматичні, лексичні та фонетичні особливості кожного з цих діалектів на північній території півострова.

Матеріалами цього дослідження слугують кілька наступних об'єктів: мовні одиниці корейської мови. Одними з таких є займенники з діалекту провінції Чолландо: 느즈, /*neujeu*/ та 너희 /*nohi*/ (у перекладі «ви»), що є офіційним варіантом. Ще одним матеріалом цього дослідження є граматичні структури, префікси та суфікси окремих діалектів. Прикладом такого є закінчення 아\어라우 того ж діалекту, що є аналогом офіційного нейтрального варіанту 아\어해요. Також, матеріалом цього дослідження є звуки вказаних діалектів, їх особливості та зміни у порівнянні з офіційною мовою. Один з таких прикладів може бути особлива вимова звуків [u] і [i] у діалекті провінції Кьонсандо. Якщо вони стоять у позиції поруч з такими приголосними, як “s”, “ss”, “c”, “cc”, “ch”. У такому випадку, вищезгадані голосні звуки вимовлятимуться як звук [i]. Як приклад може слугувати слово 고추 /*kochu*/ (офіційний варіант), що перекладається як «червоний перець». Враховуючи особливість, описану вище, це слово вимовлятиметься як /*kochi*/. (King, 2006; Yeon Jaehoon 2012; Naver papago, 2017).

Для досягнення вищевказаної мети використовувалися наступні **методи**: описовий — опис кожного з діалектів та їх граматичних, фонетичних та лексичних особливостей; метод узагальнення — розуміння особливостей кожного з діалектів шляхом аналізу інформації, отриманої з різноманітних джерел.

Наукова новизна та практичне завдання цього дослідження зумовлена детальним дослідження кожного з діалектів та виділенням спільних та відмінних рис кожного з них. Було проаналізовано інформацію з зібраних джерел та виявлено подібні тенденції між деякими з них, що було описано та показано на прикладах.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНЕ ПОНЯТТЯ ПРО ДІАЛЕКТИ ТА ДІАЛЕКТОЛОГІЮ. ІСТОРИЧНІ ВІДОМОСТІ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ НА ТЕРИТОРІЇ КОРЕЇ

1.1. Поняття діалекту та діалектології

Кожна мова світу має певну кількість діалектів, і корейська не є виключенням.

Діалектологія (від грецького *διάλεκτος* — наріччя, розмова, говір) — це один з розділів мовознавства, що вивчає варіативність діалектів, їх певні територіальні відмінності, історію формування на певній території, їх взаємодії та співвідношення з іншими існуючими формами діалектів певного етносу, такими як: соціальними просторіччями, літературною мовою та іншим.

Діалект — це різновид мови, що варіюється в ін регіону. Адже кожна з мов (а зараз їх налічується близько семи тисяч), варіюється та змінюється відповідно до кожного регіону, де проживають її носії. Це є способом їх спілкування, що може мати певні відмінності у залежності від географічних, історичних та інших чинників. Певна кількість діалектів разом формують наріччя.

Взагалі, діалектом є певний різновид мови, що є засобом спілкування між представниками однієї територіальної, соціальної та інших груп. Разом із літературним відтворює національну мову. Також, діалекти можуть називати наріччями чи говірками.

Говорячи про соціальні діалекти, то тут можна додати те, що, це є різновиди національної мови, які варіюються та вживаються у різних регіонах відповідно до соціальних груп. Також, варіація буде відбуватися не лише відповідно до регіону. У кожному з регіонів, де існує, скажемо, «головний» діалект можуть створюватися різні говірки. Вивчає діалекти така наука, як діалектологія.

Повертаючись до діалектів у корейській мові, то, так як і з іншими мовами, на формування їх вплинули такі чинники, як географічні та історичні. Через відносно невелику площу Кореї, багато лінгвістів та вчених, що займалися цим питанням, зазвичай говорили про те, що, усі вони схожі, а інколи навіть однорідні. Однак, все ж, корейська мова має велику варіацію діалектів.

При вивченні та дослідженні діалектів, що сформувалися на території Кореї перед вченими виникло питання про те, за якими ознаками найкраще було б класифікувати ці діалекти, які критерії могли б бути ізоглосами для розмежування їх.

Та все ж, враховуючи відсутність конкретизації поділи характеристик діалектів, вони варіюються у залежності від інтересів дослідника, що займався цим питанням.

Та якщо говорити загально, то діалекти можна класифікувати за такими ознаками, як: фонологічні, лексичні та граматичні особливості. Говорячи про кожен з цих ознак окремо, то можна уточнити, що, граматичні ознаки пов'язані з рядом таких особливостей, як: префікси та суфікси, закінчення речень у питальній, наказовій чи інших формах. Вони, зазвичай, є унікальними для певних діалектів. Лексичні ж, у свою чергу, пов'язані з використанням, так званих, «місцевих» слів у певних діалектних зонах. Хочеться підкреслити те, що, в основному, дослідники корейських діалектів були сфокусовані саме на фонологічних ознаках та особливостях.

1.2. Характерні риси корейських діалектів

Розглядаючи діалекти у корейській мові можна виділити кілька моментів, які будуть траплятися у подальшому та зустрічаються практично у кожному з діалектів.

Стосовно голосних звуків:

— Певна система голосних звуків, кількість якої варіюється у кожному з діалектів. Та загально, їх більше 10 у кожному пункті з класифікації.

— Наявність умлауту, або ж його вплив, що залишився ще з минулого. У деяких південних регіонах “e”, “u”, “o”, “wu” переходять в “au”, “eu”, “i”, “ou”, “wi” ([ε], [e], [i], [ø], [y]), що і відповідає цьому явищу. Ось кілька прикладів цього явища: слово *고기*, що раніше звучало як /*kouki*/. (King, 2006)

До розповсюджених особливостей діалектів можна також віднести те, що багато діалектів не відрізняють “au” [ε] від “eu” [e].

Стосовно приголосних звуків:

— Ще з середньокорейських часів у деяких діалектів залишилися такі приголосні звуки, як: Δ (Δ), β (β) та G . Залежно від діалекту, вони або змінилися звуками “s”, “g” та “b”, або ж зовсім зникли. (Yeon Jaehoon, 2012; King, 2006)

Розглядаючи детально кожен з них, то можна відмітити кілька моментів. У сучасній корейській мові зник такий звук як Δ [z], але інколи може траплятися його вплив, у вигляді звуку s. Прикладом цього може бути сучасне слово 가위, тобто «ножиці», яке раніше звучало як /kasay/ або /kasikay/. Ще одним прикладом може бути слово 마을, що перекладається як «село». Раніше, воно звучало як /masil/, /masul/ або /mosil/. Сьогодні ж, звучить це слово як /maul/. (Yeon Jaehoon, 2012; King, 2006)

Схожа доля спіткала і дзвінкий та фрикативний звук β [β], тобто він повністю зник. Та у деяких діалектах можна зустріти наслідки його впливу у вигляді звуку “b”. Наприклад, сучасне слово 새우, тобто «креветка» можна почути у різних варіант у залежності від регіону, а саме: /sayo/ та /saypi/, /syaypi/, /saypayngi/. (Yeon Jaehoon, 2012)

Палаталізація — це доволі розповсюджене явище для корейської мови та для діалектів. Найчастіше, відбувається палаталізація таких звуків, як “k”, “h” та “t”. Далі буде детальніше описано те, як це працює у кожному з діалектів.

Відповідно до палаталізації, корейські діалекти можна розділити на три види: ті, де вона не зустрічається взагалі; ті, де палаталізованими є лише зубні приголосні, такі як: “t”, “th” і “tt” у той час як велярні “k”, “kh”, “kk” і “h” — ні. (Yeon Jaehoon, 2012)

Якщо говорити детальніше, то палаталізація звуків “t”, “th” і “tt” пов’язана їх на такі, як: “c”, “ch” і “cc”, коли вони стоять перед такими голосними, як “i” або “y”. Велика кількість діалектів, включно з теперішньою офіційною мовою, а саме сеульським діалектом, зазнали таких змін ще у 17 столітті, однак є ті, які не зазнали цих змін. В основному це говори та наріччя північних регіонів, і, як наслідок, вони і є найбільш помітною особливістю цих діалектів.

Говорячи про t — палаталізацію то можна сказати, що вона відбувалася практично у всіх діалектах, за винятком деяких північних.

Конкретизуючи *k* — палаталізацію, то це зміна велярних звуків “*k*”, “*kh*”, “*kk*” на “*c*”, “*ch*”, “*cc*”, коли приголосні стоять перед “*i*” або “*y*”. Тут можна навести кілька прикладів, а сам: слово 길 «дорога», що раніше звучало як /*kil*/, а зараз — /*cil*/. У більшості, ця зміна відбувалася у південних регіонах, таких як Чолла, Чеджу та інші. (Yeon Jaehoon, 2012)

1.3. Історичні та географічні передумови формування діалектів в Кореї

Стосовно географічного положення Корейського півострова, що, само собою, також має чималий вплив на формування та розвиток діалектів, то тут можна сказати, що, як вже було сказано, Корея — це півострівна країна, яка межує з іншими такими великими державами, як: Китай, росія, та Японія. Такий стан речей ставить Корею в вразливе положення, так як сусідні держави не раз хотіли завоювати та колонізувати Корею. Це їм навіть вдавалося, це описано нижче.

До території Кореї належить близько 3000 островів, найбільшим з яких вважається острів Чеджу. Цей острів знаходиться у 145 кілометрах від Кореї, і деякі вчені навіть виділяють лише два діалекти: власне корейський та діалект Чеджу. (Jae J. 2005)

Розберемо детальніше, що ж таке корейська мова.

Взагалі, походження корейського народу не є достеменно яким на даний момент. Так само, як і більшості народів світу.

Згідно з археологічними знахідками, то можна стверджувати, що люди поселилися на Корейському півострові ще 30000 років тому, проте є ймовірність, що вони не мають ніякого відношення до сучасної корейської нації. Загалом, більшість вчених погоджуються з тим фактом, що, швидше за все, до Кореї люди прийшли саме з Півночі, радше ніж з Півдня.

У першому тисячолітті на даній території утворилися такі три королівства, як: Когурьо, Сілла та Пекче. Звісно, за домінування та правління на півострові відбулося чимало війн, та врешті у 668 році Сілла взяло верх та об'єднало ці три держави. (Jae J. 2005)

Говорячи про більш близькі до нас часи, а саме про минуле століття, то слід підмітити, що це були неймовірно скрутні часи для Кореї. Адже у 1910 році відбулася анексія Кореї Японією, а згодом, у 1945 році, поділ Кореї на Північну та Південну (Корейська Народна-Демократична Республіка та Республіка Корея) а у 1950 році спалахнула Корейська війна.

Звісно ж, ці фактори не могли не вплинути на формування діалектів та суттєво відмінностей між ними у різних регіонах.

На жаль, нам мало що відомо про дослідження цього питання у Північній Кореї, та чи взагалі хтось приділяв увагу цьому. І це створює проблеми для лінгвістів та дослідників, адже найбагатша система діалектів шириться на території провінцій Хамгьон, яка, як було згадано у попередньому підрозділі, нині є територією саме КНДР.

1.4. Відомості про корейську мову. Вивчення діалектології у Кореї

Повертаючись до питання: що ж таке корейська мова, то слід зауважити, що досі її не відносять до жодної з існуючих мовних родин світу. Найбільш правдивою, тією, з якою згодні більшість дослідників є Алтайська теорія виникнення корейської мови, що вперше була запропонована фінським дослідником та лінгвістом Густафом Джон Рамштендом (1873 — 1959 роки). Та все ж, ця гіпотеза не є загальновизнаною через брак звукових відповідностей між корейською та алтайськими мовами. Та все ж, не дивлячись на брак відповідностей, кількість схожостей корейської, алтайських та проалтайських така велика, що цю теорію неможливо відкинути взагалі. (Jae J. 2005)

Також, хотілося би сказати кілька слів про відношення корейської та японської мов.

Спорідненість між корейською та японськими мовами практично є загальновизнаною. Велика кількість науковців вважають, що цей зв'язок потрібно зберегти. Та вже ж, як було вказано раніше, не дивлячись на таку сильну схожість не достатнім є кількість схожостей, щоб віднести їх до однієї мовної родини.

Говорячи про історію дослідження діалектології на території Кореї, неможливо не згадати про Товариство корейської мови (Korean Language Society), що було засновано у серпні 1908 року на чолі з Джу Сі Ѓьонгом (на момент створення ця організація мала іншу назву, а саме “Society for the Study of the National Language”). (Ah-young C. 2008)

Підґрунтям для створення цього товариства стала необхідність поширення знань корейської мови (у тому числі і письма) серед населення. Ця організація також включала в себе так звану National Language Training School (Gugeo Gangseupso).

Дане товариство змінювало свою назву ще кілька разів у зв'язку з різними історичними подіями, а саме: після анексії Кореї Японією у 1911 році товариство було названо як People's Language and Script Group (Baedal Malgeul Modeum). А вищезгадану школу було названо як Hangeul Training Institute (Joseoneo Gangseubwon). Згодом, у 1913 році назву організації було змінено на Hangeul Group (Hangeulmo) а пов'язаного з нею навчального органу на Hangeul Training Institute (Hangeul Baegot) у 1914 році.

Раптова смерть Джу Сі Ѓьонга у 1914 році тимчасово припинила діяльність даної організації. Проте, у 1921 році, на фоні підтримки японською колоніальною владою культурної політики, дослідники, натхненні діяльністю Джу Сі Ѓьонга відновили діяльність спілки під новою назвою, the Society for the Study of the Korean Language (Joseoneo Yeon'guhoe).

Останню свою назву, the Korean Language Society (Hangeul Nakhoe), організація отримала у вересні 1949 року. Так вона називається і по сьогоднішній день. (Ah-young C. 2008)

Навіть попри тиск колоніальної японської влади, спілка змогла продовжити свою роботу та у 1933 році оприлюднити єдиний правопис, також стандартизувати мовні принципи у 1936 році та завершити орфографію іноземних мов у 1940 році.

Ще одним великим досягненням даної спілки було опублікування the Grand Dictionary of the Korean Language 9 жовтня 1957 року, якраз у День хангиля. Створення цього словника зайняло близько 28 років.

Також, однією з їх праць був 국어방언학서설 (國語方言學序說) — підручник для студентів, написаний у 1971 році за ініціативою таких дослідників, як: Кім Сок Дока, Чан Те Чжина та Чой Хак Гена. У ньому вони описували теорію діалектології у корейській мові та самі діалекти. (Ah-young C. 2008)

1.5. Класифікація діалектів на території Південної Кореї та їх характеристика

Отже, більшість вчених поділяють діалекти корейської мови наступним чином та виділяють сім діалектів, на території яких також розвиваються наріччя та говірки. Зауважимо, що, хоча до класифікації включені діалекти, що знаходяться на території Північної Кореї, у цій роботі, у більшості, акцент робиться саме на тих діалектах, що знаходяться на території Республіки Корея.

Тож, класифікація корейських діалектів наступна:

— Стандартні (центральні) діалекти. Ця територія є поділеною між Корейською Народно- Демократичною Республікою та Республікою Корея. Саме тут шириться сеульський діалект (서울 사투리 або ж 서울말). Він вважається офіційною мовою Республіки Корея.

— Чхунчхонський діалект 충청도 방언, що шириться на території провінції Чхунчхон (територія республіки Корея).

— Чолласький діалект (전라도 방언), що поширений на території провінції Чолла (територія Республіки Корея).

— Кьонсанський діалект (경상도 방언), шириться на східній території, у провінції Кьонсан (територія Республіки Корея).

— Чеджуський діалект, або ж Чеджуська мова (The Jeju-do dialect — 제주도 방언), що поширена на острові Чеджудо. (Jae J. 2005), (Yeon Jaehoon, 2012)

Далі детальніше розглянемо кожен з діалектів.

Отже, почнімо з, так званого, стандартного діалекту, а саме з центральних діалектів. Вони мають багато спільностей з офіційною корейською мовою, адже вони найближче розташовані до Сеулу. Саме сеульський діалект (서울 사투리, 서울말) вважається офіційною мовою Республіки Корея.

У діалектів, що розташовані у центральній частині Корейського півострову є багато специфічних рис, які відрізняють їх від діалектів інших регіонів.

До діалектів цього регіону входять 10 голосних ([ö], [o], [i], [i̇], [ə], [e], [ε], [a], [u], [ü]). (Yeon Jaehoon, 2012)

Також, у цій зоні палаталізація зустрічається доволі часто. (Палаталізація — це процес пом'якшення приголосних звуків завдяки додатковому використанню спинки язика — тобто піднесенню його до твердого піднебіння). Для прикладу сюди можна навести те що у діалектах центральної зони зазнали масової палаталізації звуку “t” (як у слові «схід сонця» (вимовляється як /haytoci/). (Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010)

Для прикладу, у цьому діалекті можна зустріти h-палаталізацію (для прикладу слово 흥년 (що звучатиме як 승년).

Діалекти центральної зони зберегли середньокорейські інтервокальні W [β], z та G [k] як “p”, “s” та “k” (наприклад, як у словах «вечірнє сяйво» (вимовляється як /porwul/ або /noul/), «мряка» (вимовляється як /kalangpi/ або /kalkangpi/, 가랑비). (Yeon Jaehoon, 2012)

Ще однією спільною рисою двох вищезгаданих діалектів є те, що голосний звук [ö] тут вимовляється як [wε], [we], [ε] або [e], а голосний [ü] — як [wi] або [i].

Також, у наведеному діалекті зустрічається, так звана «ковзаюча» вставка. Виникає вона у тих випадках, коли корінь слова у своєму закінченні має такий довгий голосний звук, як наприклад [i:], [u:] або ж [ə:]. Тоді, до них додаються «ковзаючі» [j] або [w] (наприклад, як у словах «вкрасти» (вимовляється як /hwumch[i:] / та разом з «ковзаючою» вставкою буде звучати як /hwumchye/), «танець» (що вимовляється як /chw[u:] /, але разом з «ковзаючою» вставкою вимовляється як /chwəla/). (King, 2006)

На останок тут хочеться підмітити таку тенденцію, що послідовність таких голосних звуків, як: [əj], [uj], [aj], [oj] та [i̇j] перетворилися [yε], [e], [uy], [wi]. Також говорять, що деякі з цих послідовностей у середньокорейській мові збереглися як подовжені дифтонги, а саме як [a:i] та [e:i] (наприклад, такі слова, як «яструб», «пташка», «собака», які у середньокорейській мові мали верхній голосний тон, збереглися як /mai/ [ma:i], /sai/ [sa:i], /kai/ [ka:i]).

Так як і з фонологічними особливостями, граматичні особливості діалектів центральної зони мають багато спільного з офіційною корейською мовою.

Для прикладу, переважно у цих діалектах для позначення сполучника використовується *wa/kwa* (К. *wa/ kwa*) та *-hako/hakwu* (К. *-hako*). Північніше, може спостерігатися такий варіант тієї ж граматичної конструкції, як *-kkwa*, *-kka*, *-hakwa*, та *-hekwa*. (King, 2006)

Так як і багато інших діалектів корейської мови, центральні мають велику кількість різноманітних ідіосинкратичних (тобто унікальних, притаманних чомусь одному) лексем. Наприклад, такі як: «ховатися» (вимовляється як */kamchwuta/ 감추다*), «завжди» (вимовляється як */nul/ 늘*), «безперервно» (вимовляється як */kyeysokhaye/ 계속*), «діра» (вимовляється як */kwumeng/ 구멍*), «повільний» (вимовляється як */nulimpo/ 느릿*), «часто» (вимовляється як */cakkwu/ 자주*), «сокира» (вимовляється як */tochi/ 도끼*), «пил» (вимовляється як */tomci/* або ж */mondayki/ 먼지*) і так далі.

Чхунчхонський діалект налічує у собі 10 голосних звуків ([i], [e], [ɛ], [i̇], [ə], [a], [u], [ü], [ö], [o]). (Yeon Jaehoon, 2012)

Чхунчхонський діалект також зберіг такі середньокорейські приголосні звуки, як: W [β], Δ [z] і G [k] як “p”, “s” і “k” (наприклад слова «лисиця» (вимовлятиметься як */yeswu/ 여우*), «село» (вимовлятиметься як */masil/ 마을*)).

Як і інші діалекти, Чхунчхонський має велику кількість цікавих лексичних особливостей, наприклад: «сокира» (яке буде вимовлятися тут як */tochi/ 도끼*), «пил» (*/tomci/* або */montayki/ 먼지*), «мити» (*/ssichta/ 씻다*), «відмінний, інший, різний» (що буде вимовлятися як */talputa/ 다르다*), «швидко» (що буде вимовлятися як */pwulnakhi/* або */ssakey/*).

Наступний діалектом є Кьонсанський. Незважаючи на те, що кількість голосних у північних та південних діалектах досі під питанням, прийнято вважати, що у цьому діалекті існує шість голосних звуків: [i], [ə], [e], [a], [u], [o]. Звуки [i̇] і [ə] стали [ə], а [e] і [ɛ] злилися в [e]. (Yeon Jaehoon, 2012)

Також цей діалект зберіг у собі середньокорейські інтервокальні звуки W [β], Δ [z] і G [k] як “p”, “s” і “k” (наприклад, такі слова, як «сестра» (вимовлятиметься як */nwiipi/ 누나*), «сусід» (вимовлятиметься як */ipwus/ 이웃*)).

Діалект острова Чеджу має систему, що складається з 9 голосних звуків: [i], [e], [ɛ], [i̯], [ə], [a], [u], [o], [ʌ], та систему дифтонгів: [ye], [yɛ], [yə], [ya], [yu], [yo], [yʌ], [wi], [wɛ], [wə], [wa], [iyu]. (Yeon Jaehoon, 2012)

Стосовно умлауту, то він не є характерним для сучасної мови Чеджу. Та варто підмітити, що, якщо звук і передує таким звукам, як: [u], [ə] і [a], то вони будуть вимовлятися як [wi], [e] і [ɛ]. Можна вважати це наслідками умлауту, що відбувався у минулому. Наприклад: 감주 (солодке рисове вино), що тут буде вимовлятися як 감쥬, 노 «весло» звучатиме як 누. (King, 2006)

Висновки до Розділу 1

У першому розділі було зібрано та проаналізовано інформацію щодо визначення діалектів та діалектології як розділу мовознавства. Описано місце їх у людини та певного народу та важливість вивчення. Також згадано говірки та наріччя, причини їх появи та зв'язок з самими діалектами.

Говорячи про діалекти саме у корейській мові, то було описано теорію зародження самої корейської мови та відношення її до алтайської мовної родити, висунуту Джоном Рамштендомом . Також згадано зв'язок з японською мовою.

Стосовно історичних та географічних передумов, було згадано данні щодо появи перших людей на Півострові та подальшу його історію: заснування трьох королівств та об'єднання Сілла. Також описано географічні особливості цього півострову.

Згадано також більш сучасні часи, а саме 20 століття та важкі історичні моменти у історії Кореї, а саме: окупація Японією, Корейська війна та подальший розділ країни на дві окремі: Північну (сучасна Корейська Народно-Демократична Республіка) та Південну (сучасна Республіка Корея).

Було описано діяльність однієї з найбільших спілок Korean Language Society, що вивчали діалекти Кореї та зробили чималий вклад в її розвиток.

Також було детально описано характерні риси корейських діалектів (тобто ті, що мають місце у кожному з них). Згадано палаталізація приголосних звуків “k”, “h” та “t” та конкретно описано випадок з кожним з даних звуків; явище умлауту, що мав

місце у минулому, та його вплив на сучасну корейську мову; та зміни або повне зникнення таких звуків середньокорейських часів, як: z (Δ), β ($\frac{\text{ㅃ}}$) та G .

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

У цьому розділі розглянемо особливості, що є спільними, чи відмінними для кожного з діалектів.

2.1. Діалекти центрального регіону

У діалектах центрального регіону є тенденція стандартне корейське 르 вимовляти як подвоєння ㄹ. Для прикладу: стандартне 가르고 буде вимовлятися тут як 갈르고, і так само з іншими граматиками: 갈라, 갈르면.

Говорячи про граматичні відмінності, то тут більш розповсюджена довга форма заперечення, тобто -지 않다, радше ніж 안. Тобто, таке речення, як «я не зробив домашнє завдання» носії швидше скажуть, як 숙제를 하지 않다. (King, 2006)

2.2. Чолланський діалект

Говорячи про фонологічні особливості, тут широко розповсюджена палаталізація, особливо звуків “k” та “h”. Так, до прикладу, 김치 тут будуть звучати як /*chimchi*/, 혀 «язик» звучатиме як /*sey*/ . Взагалі, явище умлауту тут доволі часте, та не завжди пов’язане з кінцевим звуком, наприклад: 되미- 도 «спарові» (один з видів морських карасів), 에미- 어미 «мама», 퇴끼- 토끼 «заєць». Ще, тут є доволі розповсюдженим явище напруження приголосних, наприклад: 뚜부 «тофу» -두부, 감다 «приймати ванну» -감다, 씨주 «соджу» (алкогольний напій) -소주, 가락지 «перстень» -까락지, 부수다 «розбити» -뿌수다, 비둘기 «голуб» -빼들기. (Jae J. 2005)

Явище «напруження» приголосних звуків є спільним для кількох діалектів, а саме: Чеджу, Кьонсанського та Чолланського. Для прикладу, у діалекті Кьонсан слово «яблуко» 사과 звучатиме як /*saka*/ . За схожим принципом у діалекті Чолла звучить слово «тофу», як /*ttubu*/ 뚜부 , коли у офіційному варіанті це /*dubu*/ 두부.

Також, типовою ознакою цього діалекту є (і в той самий час граматичною відмінністю) форма 응게 ((으)니까). (King, 2006)

Щодо лексичних особливостей, то діалект Чолла має одну спільну рису з діалектом Кьонсан: звук і тут радше вимовляється як “u”. Наприклад: 나무 «метелик» звучатиме як 나비, 거미 «павук» - 거무. (King, 2006)

Тут прослідковується виникнення умлаут, якщо попередній склад має звук “i” : 그림자 «тінь», вимовлятиметься як 그림재, 도마 «дошка для нарізання» - 도매, 고등어 «скумбрія» - 고등에, 송어, тобто «кефаль» (вид риби) - 송에.

Стосовно лексичних особливостей цікаві форми займенників, а саме: 느즈 (ніх, тобто «ви»), а також 즈그 (гдл, 자기들, тобто «вони») та 자그 (자기 «себе»). Як можемо помітити, усі вони мають схоже закінчення 그.

До граматичних особливостей діалекту Чолла можна віднести особливу форму граматики -처럼, тобто «такий, подібний», а саме 맱이로, також для (으)니까 «тому» - 응개 та 을라고 для стандартної граматики (으)려고 «мати намір щось зробити» та -는데 для звичного суфікса -는데.

Сюди, також можна віднести аналог стандартного 아\어해요- 아\어라우. Тобто люди, що мешкають у даному регіоні, швидше скажуть 가라우 «йду», або 입어라우 «одягаю». До граматичних відмінностей також можна віднести 겨, яке використовується як суфікс поваги 으시. Якщо поєднати описане вище (тобто аналог суфіксу поваги та закінчення 아\어해요) то отримаємо 가겨라우, 지겨라우, 오려라우. Взагалі, цей регіон має достатню кількість своїх аналогів для стандартних граматик. Наприклад, для граматики 때문에 «тому що, через те, що» може використовуватися ціла низка слів: 씨우, 난시, 땀시, 쭈에. Також, звернімо увагу на те, що, характерно для цього регіону, у цих словах присутні особливості, які були описані вище (як про напруження приголосних). (King, 2006)

2.3. Чхунчхонський діалект

Фонологічною особливістю діалекту цієї зони є те, що тут немає різниці між такими звуками, як [e] та [ɛ]. Мається на увазі те, що один з них зливається з іншим. Також, такі звуки як [ü] і [ö] зазвичай носіями вимовляються як дифтонг [wi] та [we].

На фоні цього є дослідники, які говорять про те, що система голосних звуків у цьому діалекті є нестабільною, тому вона наче містить у собі від 7 до 10 голосних звуків.

Припускається, що у Чхунчхонському діалекті немає дифтонгів у системі голосних звуків, і що такі монофтонгові (тобто прості голосні) звуки як: [i], [e], [ɛ], [ĩ], [ə], [a], [u], [o] можуть реалізовуватися як дифтонги при додаванні «ковзаючих» [j] і [w] (як було описано у попередньому підрозділі). Реалізують вони себе в таких дифтонгах, як: wi], [ye]/[we], [yɛ]/[wɛ], [ji], [yə]/[wə], [ya]/[wa], [wu]/[yu]. (Jae J. 2005)

Унікальною особливістю, яка не спостерігається у інших діалектах, є лабіалізація (це процес заокруглення уперед губ під час вимови конкретних звуків). У тих випадках, коли основа іменника закінчується на альвеолярний (передньоязичні) приголосний (це такі приголосні, при вимові яких язик у ротовій порожнині мовця дотикається до верхніх зубів). Для прикладу, такими звуками можуть бути s або t. Якщо наступний склад у слові починається, для прикладу, на “m” або ж “p”, то кінцевий альвеолярний приголосний попереднього складу (тобто основи іменника) закінчується двогубним приголосним у наступному складі (наприклад словосполучення «кожні двері» (вимовлятиметься як /mwummata/ або /mwun-mata/). (King, 2006)

Схоже до центральних діалектів, голосний звук [o] у кінці складів часто може вимовлятися як [wu] (наприклад, словосполучення «сільська місцевість» (у корейській мові це одне слово, що тут вимовлятиметься як /sikwul/) або «я також» (вимовлятиметься як /na-twu/).

Відмінною рисою діалекту даної зони є те, що після приголосних звуків “s” , “k” (fortis — тобто сильний, зазвичай глухий, артикульований приголосний звук) або р такі голосні, як [ɛ] і [e] перетворюються у дифтонги [ya] та [wɛ], або ж у звукову послідовність [iua] (наприклад у таких словах, як «змія» (вимовлятиметься як /piyat/ 뱀), «кунжут» (буде вимовлятися як /kkway/ 참깨).

Ще однією особливістю цього діалекту також входять веляризація (це особливий спосіб вимови приголосних, коли задня частинка спини язика підіймається

до м'якого піднебіння) та носова асиміляція. (Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010)

Говорячи про веляризацію, то вона відбувається, коли основа іменника закінчується велярними приголосними (тобто «г», «х» та «к»), а після них йдуть такі приголосні звуки як [k] або [ŋ], то вони асимілюються разом і вимовляються як велярний приголосний (наприклад слово «жахливо» (вимовлятиметься як /*misekkey*/ або /*misep-key*/ 무섭게).

Також, лексичною особливістю тут можна вважати вживання дифтонгів у тих випадках, де у стандартних діалектах були б голосні. Для прикладу: 얼마 звучатиме як 월매, а 어떻게- як 워치게. (King, 2006)

Не зважаючи на те, що цей діалект має доволі багато граматичних схожостей з центральним (наприклад закінчення -가 та -이 для називного відмінка, -을|를 для знахідного та -에 для місцевого), тут також зустрічаються ідіосинкратичні граматичні закінчення. Прикладом цього може бути закінчення -henti, -hanti для позначення місцевого відмінка, або -potem, для вираження порівняння. Також -hekwi як сполучник. (King, 2006)

Найбільшою граматичною особливістю цього діалекту є закінчення -유, що виражає ввічливість (відповідає закінченню -Ю). Типовим для носіїв цього діалекту є доволі повільний темп мови, і з цим пов'язана просодія (це система коротких та довгих, ненаголошених та наголошених складів) вищезгаданої особливості — спочатку йде підвищення тону, після якого плавне та повільне пониження. (З енциклопедії «українська мова», 2004; Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010)

Також, сюди можна додати часте використання закінчення -오ㅏ. Тобто таке речення, як «це велике» тут скажуть як 크다ㅏ.

Стосовно лексичних особливостей, то, як і інші діалекти, Чхунчхонський має велику кількість цікавих лексичних особливостей, наприклад: «сокира» (яке буде вимовлятися тут як /*tochi*/ 도끼 (для порівняння, у центральному діалекті воно вимовляється схоже) «пил» (що буде вимовлятися як /*tomci*/ або /*montayki*/ 먼지 (що також подібно до вимови центрального діалекту))). (King, 2006)

2.4. Кьонсанський діалект

Найбільш помітною фонологічною особливістю Кьонсанського діалекту являється умлаут (це знак, що вказує на фонетичне явище деяких мов). Якщо голосні [a], [e], [o], [u] йдуть перед [i] або ж [j], і в їх вимову не втручаються такі приголосні, як: s, ss, z, zz, ch, то вони вимовляються як [ε], [e], або [i] (наприклад слово «рухатися» (вимовлятиметься як /aynggita/ 움직이다), «вбити» (вимовлятиметься як /cwukita/ 죽이다). (King, 2006)

Також відмінною рисою цього діалекту є обмежене використання «ковзаючих» звуків [j] і [w]. Незважаючи на те, що вони є присутніми у системі голосних, появляються мови доволі рідко. Звук [w], за винятком початкової позиції у слові, зазвичай взагалі не вимовляється (наприклад слово «яблуко» (що вимовлятиметься як /saka/ 사과), «безумовно» (вимовлятиметься як /hwaksilhi/ 확실히).

Ще однією особливістю даного діалекту можна відмітити монофтонгізацію дифтонгів, якщо перед ними є приголосний (наприклад «кістка» (вимовлятиметься як /ppeu/) та «пташеня» (вимовлятиметься як /ppeungali/).

У цьому діалекті також спостерігається палаталізація звуків “k” та “h” (для прикладу «кімчі» (вимовлятиметься як /cimchi/), «олія» (вимовлятиметься як /cilem/).

У Кьонсанському діалекті також прослідковується підвищення голосних. Так, наприклад, якщо перед голосними [u] і [i] стоять такі приголосні, як: “s”, “ss”, “c”, “cc”, “ch”, то ці голосні вимовляються як [i] (наприклад «червоний перець» (вимовлятиметься як /kochi/), «груди» (вимовлятиметься як /kasim/ 가슴). (King, 2006)

Ще одним підвищення голосних є зміна дифтонга [wi] на високий голосний [i] після зубних приголосних “t”, “tt”, “th” (наприклад слово «назад» (вимовлятиметься як /ti/), та «бігти» (вимовлятиметься як /twimpakcil/, радше /timpakcil/ 달리다).

Цікавим у цьому діалекті є напруження приголосних, коли вони є початковими у слові (наприклад слово «шип» (вимовлятиметься як /kkasi/ 가시). А що є найбільш цікавим так це те, що попри наведений вище факт, у деяких провінціях цієї зони не розрізняють напруження між приголосними “s” та “ss” (наприклад слово «рис» (вимовлятиметься як /sal/ 쌀), «дешевий» (вимовлятиметься як /sata / 싸다).

Щодо лексичного аспекту, далі будуть подані деякі унікальні слова з Кьонсанського діалекту, а саме: «здивувався» вимовлятиметься як */sikkephayssta/*, «вже» — */hama/*, «фрагменти» — */ppucileyki/*, «поспішати» — */kkapchita/*.

Цей діалект має багато різних граматичних особливостей. Одна з яких є використання закінчення *-이/가* для вираження називного відмінка. Наприклад, таке речення, як «у мене болить серце» звучатиме як */kasim - ika aphuta/*. Також, тут використовується закінчення *-로* для позначення знахідного відмінка. Для давального відмінка використовується *-intay*. (King, 2006)

Ще однією граматичною особливістю тут є закінчення — “te” для розповідних речень та — “no” для питальних. Для прикладу, таке речення, як «Я не маю цього» звучатиме як */eps-sim-te/*. Так склалося через значну кількість скорочень, що зазнали закінчення. Те саме з закінченням для створення питальних речень. Наприклад, речення «про що він\вона говорить?» звучатиме, як */me-lak ha-no?/*. (Yeon Jaehoon, 2012; Jae J. 2005)

2.5. Діалект острова Чеджу

Найбільшою особливістю цього діалекту є наявність голосного [ʌ], який існує ще з середньокорейських часів. Так, наприклад такі слова, як: «дикі овочі» вимовлятиметься як */naml/* 나물, «син» — */atl/* 아들.

Також, такі звуки, як [ü] і [ö] вимовляються як дифтонги [wi] та [we].

Ще одним цікавим фактом даного діалекту є те, що деякі носії середнього віку (50-60 років) вимовляють звук [e] як [ε], не розуміючи різниці між ними. Ба більше, дещо молодші представники (40-49 років) вимовляють вищезгаданий звук [ʌ] як [o] або [a], а [ye] схоже до наведеної вище особливості [y ε]. Також, зустрічається таке, що голосний звук [i] вимовляється як дифтонг [yo] або [yə].

Особливістю, що робить цей діалект унікальним є те, що тут є напруження (або ж посилення) приголосних у другому складі слова, і у той же час послаблення початкових приголосних: вислів «дівчина і» тут звучатиме як */cicip-to/*, інколи ще */cicippto/* (계집). У цьому ж прикладі можна помітити ще одну особливість — подвоєння кінцевого приголосного (як у варіанті */cicippto/*). (King, 2006)

Унікальною рисою цього діалекту, яку не було зазначено у інших діалектах, що описувалися вище, це глотталізація приголосних (Глотталізація — це процес закриття або звуження голосової щілини при вимові звуку. Звуки, що вимовляються у такий спосіб, звучать скрипуче). Відбувається це при палаталізації звуку “k”. Прикладом цього може бути слово *꺠고* «тонкий та», що носіями мови Чеджу звучатиме як */hwukko/*. Разом з тим бачимо, що відбувається вищеописане напруження приголосного звуку. (Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010)

Ще однією особливістю тут є те, що середньокорейський звук “p” тут може передаватися як придих (або ж аспірація). Як приклад слово «стрибок», що у офіційному варіанті звучить як *뛰다*, тут звучатиме як *태*.

Схожа тенденція прослідковується і з такими словами, як: *까격* */kkagyok/* (у стандарній формі *가격* */gagyok/*) «ціна» та *따시* */tasi/* (*다시* */dasi/*) «знову».

Цей діалект має велику кількість лексичних відмінностей. Ось деякі з них: *대사니* «часник» (*마늘*), *바릇* «морська їжа» (*해산물*), *베도랑* «пупок» (*배꼽*), *황고지* «веселка» (*무지개*), *남초* «тютюн, сигарети» (*담배*), *탈* «полуниця» (*딸기*), *입바위* «губи» (*입술*), *퇴역* «газор» (*잔디*), *비바리* «діва, цнотлива дівчина» (*처녀*), *게엽지* «мураха» (*개미*), *가우리/ 게우리* «черв'як» (*지렁이*). (King, 2006)

Мову Чеджу справді доволі легко відрізнити від офіційної корейською, звернувши увагу на граматичні особливості цього діалекту. Тут велика кількість ідіосинкратичних відмінкових закінчень, таких як: *안티/신디/라* (позначення знахідного відмінка), *디\디서* (позначення місцевого відмінка) та також *왕/광* (сполучник «і») та інші. (King, 2006)

Можна дійти висновку, що відмінних рис у корейських діалектах менше, ніж схожих. Зумовлено це, насамперед, невеликою територією, а отже всі діалекти знаходяться доволі близько та впливають один на одного.

Виділяючи діалект, який виділяється найбільше, то, безумовно, це діалект острова Чеджу. У порівнянні з іншими, цей діалект має велику кількість як граматичних, так і лексичних особливостей.

Висновки до Розділу 2

У цьому розділі, на основі зібраної у попередньому інформації було виділено конкретні характерні риси кожного з діалектів. Описано саме ті моменти, котрі є унікальними для окремого діалекта. Також тут подано особливості кожного з трьох основних аспектів, а саме:

— Граматичних, де наведено приклади діалектних форм та тих, що вважається стандартними. Як ось у діалекті Кьонсандо закінчення для розповідного речення — “te” та для питального — “no”. Або слів 난시, 짜우, 땀시, 쭈에 на позначення стандартної форми граматики 때문에, що у перекладі означає «тому». Та також вказано варіанти речення з їх використанням.

— Лексичних, як у словах 가우리 /kauri/ 게우리 /keuri/ «черв'як» у мові Чеджу та 지렁이 у офіційному варіанті. Або такі варіанти, які, здавалося би, є абсолютно різними словами з різними значеннями, як: 황고지 «веселка» у тій же мові Чеджу та 무지개 у офіційному варіанті.

— І, найбільшим з поданих, є фонологічні особливості. Однією з таких є звук [ʌ] у Чеджуському діалекті, що зберігся ще з середньокорейських часів. Прикладом цього є слово «син», що вимовлятиметься тут як /atʌl/ у той час як у стандартному варіанті — /adeul/ 아들.

Окрім відмінних рис показано і спільні, що зустрічаються лише у деяких з діалектів території Південної Кореї. А саме, як у словах 먼지, /momci/ або /montayki/ (пил) та 도끼 /tochi/ (сокира) Чхунчхонського та центральних діалектів. Ще однією спільною є лексичних особливість діалектів Чолла та Кьонсан. У цих регіонах з звук “i” тут звучить як “u”. Як приклад слово «павук», офіційний варіант якого 거미 тут звучить як 거무, а 나부 «метелик» звучатиме як 나비, 거미.

Так як і в першому розділі, пояснено кожен особливий метод вимови у певному діалекті. Прикладом є глоталізація у мові Чеджу.

Стосовно остова Чеджу тут можна відзначити ще одну цікаву тенденцію: люди віком 50-60 років не розрізняють звуки [e] та [ɛ], тому вимовляють їх однаково.

Тут можна відмітити діалект Чхунчхонський, що показує найбільшу зі всіх описаних кількість фонологічних особливостей. Для прикладу те, що жителі цього

регіону не розрізняють звуки [e] та [ɛ] або ж відсутність дифтонгів у системі голосних звуків.

Також, тут спостерігаються такі мовні процеси, які не зустрічалися раніше, як fortis (сильний, глухий, артикульований приголосний звук) або лабіалізація (процес заокруглення уперед губ під час вимови певних звуків).

ВИСНОВКИ

Кожна мова світу налічує у собі певну кількість діалектів, що менше чи більше відрізняються від стандартної її форми. Цим питанням займається такий розділ мовознавства, як діалектологія.

Діалекти є невід’ємною частиною не тільки мови, але й усієї нації та її свідомості. Адже в них криються культурні, національні, історичні, етнічні, соціальні та інші особливості кожного з народів. Отож, вивчення діалектів допомагає зрозуміти не тільки його мову, але й традиції та ментальність.

Сам по собі діалект може також ділитися на говори та наріччя.

Отже, підсумовуючи все описане в попередніх двох розділах, можна зробити такі висновки:

У першому розділі розглянуто теоретичні питання, а саме:

— Загальне поняття діалекту та діалектології як науки.

— Наведено класифікацію діалектів, розташованих на території Південної Кореї.

— Описано певні історичні та географічні факти про Корейський півострів, що також слугують передумовою для розвитку діалектів.

— Наведено певні факти стосовно історії корейської мови, теорію її виникнення та належність до алтайської мовної родини.

— Описано загальні особливості, що притаманні кожному діалекту корейської мови.

Говорячи про описані аспекти корейських діалектів, то можна підмітити, що, у більшості саме фонологія змінюється в залежності від діалекту. Виділено певні фонологічні процеси, які є, або ж були притаманними для практично усіх діалектів.

А саме: вплив давніх звуків z (Δ), β (\equiv) та G , їх зміна у певних діалектах на інші звуки, або ж повне зникнення. Явище палаталізації: більшість діалектів зазнали це ще у 17 столітті. Найбільш розповсюдженою є зміна таких звуків, як “k”, “kk” та “t”, “tt” на “c”, “cc”.

Також, часто у діалектах зустрічається явище «ковзаючих» [j] і [w]. Це таке явище, коли дані звуки можуть опускатися при вимові. Як у діалекті Кьонсанському діалекті, слово «яблуко» 사과, що у офіційній мові вимовляється як /sagwa/, у даному діалекті воно буде звучати як /saka/. Також, у таких діалектах, як Чолланський, Кьонсанський та Чеджу.

У другому розділі розглянуто наступне:

— На основі теоретичних знань, отриманих у першому розділі, виділено на висвітлено лексичні, фонетичні та граматичні особливості кожного з вказаних у класифікації діалектів. У тому числі і унікальні особливості, притаманні лише одному з діалектів.

— Детально описані загальні особливості, притаманні кожному з діалектів на прикладі конкретного з діалектів. Разом з тим, наведено приклади даних особливостей відповідно до діалекту, а також офіційний варіант того ж прикладу.

Одним з таких можуть слугувати займенники, розповсюджені на території провінції Чолла, а саме: 느즈 (너희, тобто «ви»), а також 자기 (자기 «себе») та 그들, 자기들, тобто «вони»). Також наведено приклади певних морфем, які зустрічаються лише на території одного з діалектів. Таким прикладом може бути 마늘 /maneul/ (офіційний варіант слова «часник») та його аналог, що використовується на території острова Чеджу 대사니 / daesani/ .

— Описані унікальні граматичні особливості деяких з діалектів, наведено приклади їх вживання та аналоги стандартної форми (тобто офіційної мови). Хорошим прикладом тут є діалектні граматичні конструкції острова Чеджу: суфікси 안티/신디/라, що використовується для позначення знахідного відмінка (аналог стандартного 을/를) а також 디\디서, для позначення місцевого відмінка (аналог стандартного 에). Також наведено речення з використанням даних діалектних граматик.

Отже, підсумовуючи усе вищезгадане, можна зробити висновок, що найбільше відрізняється від офіційної корейської мови діалект острова Чеджу. Тут зазначимо, що через таку велику кількість відмінних рис, як граматичних, так і лексичних,

подекуди зустрічається такий поділ корейських діалектів як: власне, корейський діалект та діалект острова Чеджудо. Тобто, інколи можна побачити, що виділяють лише два основних діалекти, а всі інші вважаються наріччями та говірками.

АНОТАЦІЯ

이 학기말 리포트에서, 한국의 영토에 위치한 방언들에 중점을 둔다.

이 학기말 리포트는 한국어로 방언을 설명하고 있다. 또한 방언학과 한국의 영토에 대한 연구와 같은 과학을 설명한다. 한국에 대한 몇 가지 역사적 사실, 즉 신라 국가의 기초인 한국인의 기원에 대해 언급된다. 주변 국가들과의 관계, 즉 1910 년에 한국을 식민지화한 일본과의 관계도 기술되어 있다. 1950 년 한국이 남북으로 분단된 것이 언급된다. 한국어가 알타이어족에 속한다는 이론이 설명된다. Society for the Study of the National Language 과 그 역사, 국어연구에 대한 기여 등이 언급되어 있다.

한국 방언의 주요 특징들이 묘사되어 있고 가장 흔한 것들이 묘사되어 있다. 대한민국의 영토에 위치한 방언의 분류와 그에 대한 일반적인 자료가 기술되어 있다. Ultout, 구개열 등의 현상이 설명된다. 각 방언의 문법적, 어휘적, 음운적 특징이 주어진다.

두 번째 부분은 각각의 한국 방언의 공통적이고 독특한 특징들을 나열한다. 수집된 이론적 정보를 기반으로 방언을 비교하고 공통적이고 독특한 특징의 예를 제시한다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- З енциклопедії «Українська мова». (2004). <http://litopys.org.ua/ukrmova/um.htm>
- Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. (2010). *Словник української мови. Академічний тлумачний словник*. <http://sum.in.ua>
- Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. (2014). *Енциклопедія сучасної України*. <https://esu.com.ua>
- Кочерган, М. П., & Штогриня, В. М. (2001). *Вступ до мовознавства*. Видавничий центр «Академія». (Оригінал опубліковано 2001 р.)
- Ho-min Sohn. (2006). *Korean language in culture and society*. University of Hawaii Press.
- Jae J. (2005). *The Korean language, structure, use and context*. Routledge Taylor and francis group.
- Jaehoon Yeon, & Kyou-Dong Ahn. (2020). *The oxford guide to the transeurasian languages: Chapter 5: The classification of the Korean language and its dialects*. Oxford University Press.
- King, R. (2006). *Korean language in culture and society: Dialect variation in korean*. University of Hawaii Press.
- Yeon Jaehoon. (2012). *The languages of Japan and Korea*. New York.
- Ah-young C. (2008). *Korean Language Society Marks Centennial*. Retrieved from http://www.koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/08/142_28497.html
- Naver English-Korean Dictionary*. (2011). <https://en.dict.naver.com>
- Naver papago*. (2017). <http://papago.naver.com>